

- е) При утвърдителен отговор на въпроса по буква г) трябва ли член 53, параграф 1, първа алинея от Директива 2013/36/ЕС (и, в зависимост от отговора на предходния въпрос, член 44, параграф 1, първа алинея от Директива 2006/48/ЕО) да се тълкува в смисъл, че вече не е поверителна информация, за която се прилага задължението за спазване на професионална тайна, информацията, с която разполага национална централна банка в качеството си на надзорен орган и която е била оповестена в определен момент след изготвянето ѝ, или информацията, която би могла да представлява професионална тайна, но която датира отпреди пет или повече години и за която следователно се счита по принцип, че поради изтеклото време представлява историческа информация и поради това е загубила поверителния си характер? Зависи ли запазването на статуса на поверителност в случай на историческа информация, датираща отпреди пет или повече години, от въпроса дали поверителността може да бъде оправдана на други основания освен търговското положение на банките под надзор или на други предприятия?
- ж) При утвърдителен отговор на въпроса по буква г) трябва ли член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36/ЕС [и, в зависимост от отговора на въпроса по буква д), член 44, параграф 1, трета алинея от Директива 2006/48/ЕО] да се тълкува в смисъл, че допуска поверителните документи, които не се отнасят до трети лица, участвали в усилията за оздравяване на кредитна институция, и които са правно релевантни за целите на решението на съда по гражданското дело за обезщетение, образувано срещу компетентния орган за пруденциален надзор, още преди началото на съдебното производство да бъдат автоматично оповестени на всички потенциални ищци и техните представители, без да бъде образувано специално производство за постановяване на решение относно законосъобразността на оповестяването на всеки отделен документ на всяко отделно легитимирано лице и без да бъде направено претегляне на интересите, съществуващи във всеки конкретен случай, дори в случай че става въпрос за информация относно кредитни институции, които не са в несъстоятелност или принудителна ликвидация, но които са се възползвали от помощта на държавата в процедурата, в която са били отменени финансови инструменти на акционери и кредитори от следващ ред на кредитните институции?
- з) При утвърдителен отговор на въпроса по буква г) трябва ли член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36/ЕС [и, в зависимост от отговора на въпроса по буква д), член 44, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/48/ЕО] да се тълкува в смисъл, че допуска да се публикуват в интернет по общодостъпен начин поверителни документи или обобщения на тези документи, които не се отнасят до трети лица, участвали в усилията за оздравяване на кредитна институция, и които са правно релевантни за целите на решението на съда по гражданското дело за обезщетение, образувано срещу компетентния орган за пруденциален надзор, в случай че става въпрос за информация относно кредитни институции, които не са в несъстоятелност или принудителна ликвидация, но които са се възползвали от помощта на държавата в процедурата, в която са били отменени финансови инструменти на акционери и кредитори от следващ ред на кредитни институции, когато обаче се изисква в рамките на въпросната публикация в интернет да се прикрие цялата поверителна информация?

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (ОВ L 177, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 9, стр. 3).

⁽³⁾ ОВ L 125, 2001 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 34.

**Преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus (Естония), постъпило на 28 януари 2021 г. —
Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet**

(Дело C-51/21)

(2021/C 128/26)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Aktsiaselts M.V.WOOL

Ответник: Põllumajandus- ja Toiduamet (varem Veterinaar- ja Toiduamet)

Преюдициални въпроси

- 1) Вторият микробиологичен критерий „отсъствие в 25 g“, посочен в член 3, параграф 1 и в точка 1.2 от таблицата в глава 1 от приложение I към Регламент № 2073/2005 ⁽¹⁾, трябва ли с оглед на този регламент и на защитата на здравето на хората, както и с оглед на целите, преследвани с Регламенти № 178/2002 ⁽²⁾ и № 882/2004 ⁽³⁾, да се тълкува в смисъл, че когато стопанският субект в хранителната промишленост не е могъл да представи на компетентния орган достатъчно доказателства, че готови за консумация храни, които могат да подпомагат растежа на *L. monocytogenes*, различни от предназначенияте за бебета и за специални медицински цели храни, няма да превишат границата от 100 cfu/g през срока им на годност, при всички положения микробиологичният критерий „отсъствие в 25 g“ се прилага и за продукти, предложени на пазара по време на срока им на годност?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: вторият микробиологичен критерий „отсъствие в 25 g“, посочен в член 3, параграф 1 и в точка 1.2 от таблицата в глава 1 от приложение I към Регламент № 2073/2005, трябва ли с оглед на този регламент и на защитата на здравето на хората, както и с оглед на целите, преследвани с Регламенти № 178/2002 и № 882/2004, да се тълкува в смисъл, че независимо от това дали стопанският субект в хранителната промишленост може да представи на компетентния орган достатъчно доказателства, че хранителният продукт няма да превиши границата от 100 cfu/g през срока му на годност, за този хранителен продукт се прилагат два алтернативни микробиологични критерия, а именно: 1. докато хранителният продукт е под контрола на стопанския субект в хранителната промишленост, се прилага критерият „отсъствие в 25 g“ и 2. след като хранителният продукт напусне контрола на стопанския субект в хранителната промишленост — критерият „100 cfu/g“?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 година относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 51, стр. 141).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège (Белгия), постъпило на 28 януари 2021 г. — Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL/État belge — SPF Finances

(Дело C-52/21)

(2021/C 128/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Въззивник: Pharmacie populaire — La Sauvegarde SCRL

Въззиваем: État belge — SPF Finances

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба или национална практика, по силата на която дружества, установени в една държава членка, които прибягват до услугите на дружества, установени в друга държава членка, са длъжни да съставят и да подават пред данъчната администрация формуляри и общи справки за сумите, фактурирани от последните посочени дружества, за да избегнат облагането с корпоративен данък в размер на 100 % или на 50 % върху тези суми, докато ако прибягнат до услугите на местни дружества, те нямат такова задължение, за да избегнат облагането с посочения данък?